

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

כלים פרק ג'

כלים פרק ג'

א ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ב ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ג ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ד ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ה ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ו ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ז ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ח ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

ט ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

י ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל
ש פ ה ל ה ל

א שיעור פלי תרס לטהר: העשוי לאכלין, שיעורו בזיתים. העשוי למשקין, שיעורו במשקין. העשוי לכך ולכך, מטילין אותו לחומר בזיתים.

ב חבית, שיעורה בגרוגרות – דברי רבי שמעון. רבי יהודה אומר באגוזים. רבי מאיר אומר בזיתים.

הלפס והקדירה, שיעורן בזיתים. הפך והטפי, שיעורן בשמן. והצרצור, שיעורו במים. רבי שמעון אומר: שלשתן בזרעונין.

נר, שיעורו בשמן. רבי אליעזר אומר: בפרוטה קטנה. נר שנטל פיו, טהור. ושל אדמה שהוסק פיו בפתילה, טהור.

ג חבית שנקבה ועשאה בזפת, ונשברה – אם יש במקום הזפת מחזיק רביעית, טמאה, מפני שלא בטל שם פלי מעליה. תרס שנקב ועשאו בזפת, אף על פי מחזיק רביעית, טהור, מפני שבטל שם פלי מעליו.

ד חבית שנתרועעה וטפלה בגללים, אף על פי שהוא נוטל את הגללים והתחוסים נופלים, טמאה, מפני שלא בטל שם פלי מעליה.

נשברה ודבק ממנה תרסית, או שהביא תרסית ממקום אחר וטפלו בגללים, אף על פי שהוא נוטל הגללים והתחוסין עומדים, טהורה, מפני שבטל שם פלי מעליה.

היה בה תרס מחזיק רביעית, כולה מיטמא במגע, וכנגדו מיטמא באויר.

כלים
פרק ג'

ה ה פ ת ה ר מ
ו ש מ ו א
ה א ה ט ו ה ט
ו ב ה

ו י ש ב ה ה פ
ט מ ת א ת ה
ב ש ת ט

ז מ ש ב ו ה
ב ט ו ט ק ש
ו ב ר י מ ש י
ל א ה פ ו ה א ב
ז פ ג ש ט ו ל
ט

ח ת ש ו ב י מ
ה ב ט י מ ט ז
ש ע ה ה ב ט מ
ש ע ו ת ש ב ר א
ב ע מ ר ע מ ב ע
ו ב ת ר י מ ב

כלים
פרק ג'

ה הטופל פלי חרס הבריא – רבי מאיר ורבי שמעון מטמאים, וחכמים אומרים: הטופל את הבריא, טהור, ואת הרעוע, טמא. וכן בחידוק הקירויה.

ו יבלית שטופלין בה הפיטסין, הנוגע בה, טמא. מגופת חבית, אינה חיבור. הנוגע בטיפולו של תנור, טמא.

ז מיחם שטפלו בחומר ובחרסית – הנוגע בחומר טמא, ובחרסית טהור. קומקום שנקב ועשאו בזפת – רבי יוסי מטהר, שאינו יכול לקבל את החמין פצונן. וכן היה אומר בכלי זפת. פלי נחושת שזפתן טהורין, ואם ליין טמאין.

ח חבית שנקבה ועשאה בזפת יתר מצרפה – הנוגע בצרפה טמא, יתר מצרפה טהור. זפת שנטפה על החבית, הנוגע בה טהור. משפך של עץ ושל חרס שפקו בזפת – רבי אלעזר בן עזריה מטמא. רבי עקיבא מטמא בשל עץ, ומטהר בשל חרס. רבי יוסי מטהר בשניהם.

